

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.5: 343.1

DOI 10.31558/2786-5835.2022.1.5

Воронов Дмитро Олександрович,

здобувач ступеня «Доктор філософії»

Донецького національного університету імені Василя Стуса

АНАЛІЗ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ У КОНТЕКСТІ ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕВИКОНАННЯ РІШЕНЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню судової практики у сфері притягнення до відповідальності за невиконання рішень Конституційного Суду України з метою встановлення стану виконання рішень Конституційного Суду України.

Ключовим елементом механізму виконання рішень Конституційного Суду України є контроль за їх виконанням. Проте, будь-які норми, що регулюють порядок виконання рішень Конституційного Суду України та контроль за їх виконанням, є мертвонародженими без встановлення відповідальності за невиконання зазначених приписів.

Зазначено, що відповідальність за невиконання рішень Конституційного Суду України передбачена частиною 4 статті 382 Кримінального кодексу України – за умисне невиконання службовою особою рішення органу конституційної юрисдикції. Однак доктринальні джерела не містять детального аналізу судової практики щодо притягнення до кримінальної відповідальності осіб за вказаною підставою, що не надає можливості визначити реальний стан виконання рішень Конституційного Суду України.

За результатами проведеного аналізу судової практики зроблено висновок про наявність лише одного кримінального провадження, за яким здійснювалося досудове розслідування за ознаками кримінального правопорушення (злочину), передбаченого частиною 4 статті 382 Кримінального кодексу України.

Визначено, що склалася усталена практика відмови суддями у задоволенні скарги на бездіяльність слідчого з невнесення інформації про вчинене кримінальне правопорушення до ЄРДР за заявою особи.

Ключові слова: рішення Конституційного Суду України, виконання рішень Конституційного Суду України, кримінальна відповідальність, невиконання рішень Конституційного Суду України, аналіз судової практики, Єдиний державний реєстр судових рішень.

Постановка проблеми. Ключовим елементом механізму виконання рішень Конституційного Суду України (далі – КСУ, Суд) є контроль за їх виконанням. Статтею 98 Закону України «Про Конституційний Суд України» [1] встановлено, що за невиконання рішень та недодержання висновків Суду настає відповідальність згідно із законом. Відповідно до параграфу 78 Регламенту Конституційного Суду України [2]. Суд на засіданні вирішує питання, пов'язані з невиконанням рішень КСУ, за наслідками моніторингу стану виконання рішень КСУ.

Окрім вказаного, у Регламенті КСУ зазначається порядок реагування на факти виявлення невиконання актів КСУ. Згідно з п. 4 параграфу 46 Регламенту контроль за виконанням забезпечувального наказу покладається на Секретаріат.

Про факт невиконання забезпечувального наказу Секретаріат негайно повідомляє Голову Суду, а у разі його відсутності – заступника Голови Суду або Суддю, який виконує обов'язки Голови Суду, та Суддю-доповідача у справі для винесення питання на обговорення на засіданні Суду та прийняття рішення щодо реагування відповідно до законодавства.

Однак на офіційному джерелі інформації про діяльність КСУ – вебсайті Суду – відсутні постанови КСУ про вжиття вищевказаних заходів за 2017–2021 роки.

Натомість будь-які норми, що регламентують порядок виконання рішень КСУ та контроль за їх виконанням, є мертвонародженими без ефективної системи відповідальності за невиконання рішень КСУ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою юридичної відповідальності, зокрема у сфері конституційного права займалися Н. Батанова, І. Кресіна, А. Р. Лещух та інші. Ці правознавці зробили внесок у розвиток доктринального розуміння означеного явища.

Систематизуючи доктринальні здобутки в цьому напрямі, А. Р. Лещух приходить до висновку, що «в українських реаліях одним із найголовніших чинників, що свідчатиме про наявність у нашій державі режиму конституційної законності, повинен стати інститут конституційної відповідальності поряд з іншими видами юридичної відповідальності» [3, с. 42].

У разі цього єдиною підставою притягнення особи до відповідальності науковець І. Кресіна називає конституційно-правовий делікт – протиправне, винне діяння органу публічної влади або посадової особи такого органу, яке завдало шкоди або створило небезпеку заподіяння шкоди суспільним відносинам у сфері здійснення публічної влади і за яке законодавством передбачена конституційно-правова відповідальність [4, с. 37]. Дослідник Н. Батанова вважає підставою настання конституційно-правової відповідальності ті обставини, за яких відповідно до конституційно-правових норм вона настає [5, с. 63].

Відповідальність за умисне невиконання службовою особою рішень Конституційного Суду України передбачено ч. 4 статті 382 Кримінального кодексу України (далі – КК України) [6]. Але слід зазначити, що у доктринальних джерелах відсутній детальний аналіз судової практики стосовно притягнення осіб до відповідальності у контексті означених правопорушень. Виходячи з того, що науковцями досліджувалися переважно щорічні інформаційні доповіді КСУ без детального аналізу судової практики, існує потреба у її дослідженні з метою встановлення реального стану виконання рішень КСУ у контексті завершального етапу – притягнення до відповідальності за невиконання рішень Суду.

Метою наукової статті є аналіз судової практики у контексті притягнення до відповідальності за умисне невиконання службовою особою рішення Конс-

титуційного Суду України, що передбачено ч. 4 ст. 382 Кримінального кодексу України.

Основний текст. За запитом у Єдиному державному реєстрі судових рішень (далі – ЄДРСР): «Умисне невиконання службовою особою рішення Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України та умисне недодержання нею висновку Конституційного Суду України» – у кримінальній формі судочинства ЄДРСР видає всього 15 судових рішень, які не є релевантними до цього дослідження, оскільки у кожному з них йдеться про невнесення органом досудового розслідування відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР) за ч. 4 ст. 382 КК України, яка охоплює також і відповідальність за невиконання рішень ЄСПЛ.

Сам означений запит до ЄДРСР дублює ч. 4 ст. 382 КК України, а тому є релевантним, оскільки має охоплювати всі судові рішення із згадуванням ч. 4 ст. 382 КК України.

Лише одне судове рішення напряму стосується невиконання Рішення КСУ – це ухвала Кам'янка-Бузького районного суду Львівської області від 11.12.2017 у справі № 446/1989/17 [7].

У цьому рішенні встановлено, що «08.11.2017 року ОСОБА_2 звернувся у Кам'янка-Бузьке відділення Радехівської місцевої прокуратури із заявою про вчинене кримінальне правопорушення, за змістом якої викладає такі обставини події: «19.10.2017 у ВРУ прийнятий ЗУ № 6327 “Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів”. Умисне невиконання організованою групою (240 депутатів, які проголосували, та особи, що брали участь у прийнятті закону, в т. ч. прем'єр-міністр В. Гройсман) Рішення КСУ № 10-РП 2002 від 29.05.2002 р., офіційне тлумачення положення ч. 3 ст. 49 Конституції України, а саме у державних та комунальних закладах охорони здоров'я, зокрема, медична допомога надається безкоштовно, що становить склад злочину, передбачений ч. 4 ст. 382 КК України. Крім того, прийняттям даного закону обмежено (фактично, позбавлено) низки його прав, гарантованих Конституцією України, що становить склад злочину, передбаченого ч. 3 ст. 161 КК України; порушено ст. 1 Протоколу № 12 Конвенції захисту прав людини та її основоположних свобод – Дискримінація прав, наданих законом, за ознакою соціального походження та матеріального становища».

08.11.2017 року ОСОБА_2 звернувся у Кам'янка-Бузьке відділення Радехівської місцевої прокуратури із заявою про вчинене кримінальне правопорушення (в порядку ст. 2, ч. 2 ст. 55, ч. 1–4 ст. 214 КПК) скаргою про порушення Конвенційних прав (в порядку ст. 13 Конвенції з захисту прав людини та її основоположних свобод), за змістом якої вимагає: внести в ЄРДР відомості цієї заяви, а саме: а) умисне невиконання Рішення КСУ й умисне недодержання викладе-

них там висновків, кваліфікація за ч. 4 ст. 382 ККУ; б) обмеження низки його прав, гарантованих Законами і Конституцією України, вчинених організованою групою осіб, кваліфікація за ч. 3 ст. 161 ККУ.

Однак суд ухвалив: у задоволенні скарги ОСОБА_2 на бездіяльність Кам'янка-Бузького відділу Радехівської місцевої прокуратури щодо невнесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру судових розслідування – відмовити [7].

Попередня спроба вищевказаного скаржника внести відомості до ЄРДР мала такий самий наслідок [8].

За запитом до ЄДРСР за критеріями: форма судочинства – «кримінальна», категорія справи: «Кримінальні справи (до 01.01.2019), Кримінальні справи (з 01.01.2019)» – «Злочини проти правосуддя» – «Невиконання судового рішення» усього ЄДРСР видає 7 486 документів.

Однак якщо за аналогічними критеріями пошуку додати релевантний запит за контекстом «Конституційного Суду України» – ЄДРСР видає всього 31 судові рішення. За аналогічними критеріями пошуку додати релевантний запит за контекстом «Конституційний Суд України» – ЄДРСР видає всього 4 судові рішення.

Усі з них є нерелевантними, що обумовлюється згадуванням у контексті судового рішення за іншими частинами ст. 382 КК України про будь-які рішення КСУ без відсилання на їх невиконання.

З метою пошуку максимальної кількості релевантних судових рішень, керуючись методологією створення комплексних запитів на ЄДРСР [9], у процесі дослідження створено комплексний запит при пошуку за контекстом у кримінальній формі судочинства: «(“невиконання рішення Конституційного Суду України” OR “невиконання рішення КСУ” OR “невиконання рішень Конституційного Суду України” OR “невиконання рішень КСУ”) AND (“ч. 4 ст. 382” OR (“ч. 4” AND “ст. 382”))».

Означений запит має охопити всі судові рішення, які мають контекст “невиконання рішення Конституційного Суду України”, або “невиконання рішення КСУ”, або “невиконання рішень Конституційного Суду України”, або “невиконання рішень КСУ” у поєднанні зі згадуванням контексту “ч. 4 ст. 382” або “ч. 4” у поєднанні зі “ст. 382”.

За цим запитом ЄДРСР видає всього 14 судових рішень, жодне з яких не дублює попередні запити. До того ж 12 із вказаних 14 судових рішень є релевантними до теми цього дослідження та відображають дії у кримінальних провадженнях та заявах про внесення відомостей у ЄРДР саме за ч. 4 ст. 382 КК України.

Зокрема, серед них чотири ухвали у кримінальному провадженні № 12020110090000174.

Інші ухвали про відмову у задоволенні скарги на бездіяльність уповноваженої особи щодо внесення до ЄРДР відомості про вчинення кримінального правопорушення та дві ухвали про задоволення скарги та зобов'язання уповноважених осіб внести до ЄРДР відомості про вчинення кримінального правопорушення.

У кримінальному провадженні № 12020110090000174 ухвалами Богуславського районного суду Київської області від 31.08.2020, 22.01.2021, 26.11.2021, 27.05.2022 у справі № 358/994/20 (реєстраційні номери рішень відповідно: 91264942 [10], 94330245 [11], 101398472 [12], 104498714 [13]) встановлено, що 27.04.2020 року до Богуславського ВП Миронівського ГУ НП у Київській області надійшла заява ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, жителя АДРЕСА_1 про те, що працівники відділу з питань перерахунку пенсій № 5 Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області відмовили йому у перерахунку пенсії за вислугою років, чим допустили невиконання рішення Конституційного Суду України.

27 квітня 2020 року відомості за вказаним фактом внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12020110090000174, за ознаками кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 4 ст. 382 КК України.

У цьому кримінальному провадженні проводилися відповідні слідчі дії, зокрема тимчасовий доступ до речей і документів. Останньою ухвалою скасовано постанову слідчого відділу Обухівського районного управління поліції ГУ Національної поліції в Київській області від 26 листопада 2021 року про закриття кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12020110090000174 від 27.04.2020, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 382 КК України.

Означене свідчить про існування прямого кримінально провадження за ч. 4 ст. 382 КК України, в якому здійснюються відповідні слідчі дії та активно розвивається досудове розслідування.

Відповідно до ухвали Вищого антикорупційного суду від 18.02.2021 у справі № 991/945/21 (реєстраційний номер рішення: 94995479), 27.01.2021 «ОСОБА_1 надіслала до НАБУ заяву, в якій вказала про вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 175, ч. 3 ст. 191, ч. 4 ст. 382, ч. 2 ст. 364 КК України».

«На її думку, у діях голови ліквідаційної комісії ВСУ ОСОБА_2, що вчинялись за сприяння Голови Верховного Суду ОСОБА_3, колишнього Голови ДСА ОСОБА_4, т. в. о. Голови ДСА ОСОБА_5, вбачаються ознаки вчинення кримінальних правопорушень, передбачених зокрема: ч. 4 ст. 382 КК України – у виді умисного невиконання Рішення КСУ № 2-р/2020 від 18.02.2020, яким визнано неконституційним процес ліквідації ВСУ. Посадові особи не вчинили жодних дій на виконання Рішення КСУ № 2-р/2020, наказ № 560/90-ОД від 07.06.2019 “Про деякі питання, пов’язані з ліквідацією судів” у частині ство-

рення ліквідаційної комісії Верховного Суду України не скасували, заходи до припинення діяльності цієї комісії не вжили».

Скаргу задоволено, зобов'язано уповноважених осіб Національного антикорупційного бюро України внести до ЄРДР відомості про вчинення кримінального правопорушення за заявою ОСОБА_1 від 27.01.2021 [14].

Ухвалою Залізничного районного суду м. Львів від 14.12.2017 у справі № 462/5617/17 (реєстраційний номер рішення: 104549657) встановлено, що «14.11.2017 року ним до чергової частини Залізничного ВП ГУНП у Львівській області була подана письмова заява про кримінальне правопорушення скарга про порушення конвенційних прав, в якій він повідомив про злочини, які на його думку були скоєні 19.10.2017 року народними депутатами Верховної Ради України, які за поданням прем'єр-міністра України прийняли Закон України “Про державні гарантії медичного обслуговування населення”, тобто вчинили невиконання рішення Конституційного Суду України організованою групою (ч. 4 ст. 382 КК України), а також вчинили інші злочини. Крім того, бездіяльність слідчого полягає в ігноруванні скарги про порушення ст. 1 Протоколу 12 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод».

Скаргу задоволено, зобов'язано службову особу Залізничного ВП ГУНП у Львівській області, уповноважену на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальне правопорушення, розглянути відповідно до вимог ст. 214 КПК України заяву про кримінальне правопорушення скаргу про порушення конвенційних прав ОСОБА_1 від 14 листопада 2017 року [15].

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 31.05.2022 у справі № 591/712/22 (реєстраційний номер рішення: 104549657) встановлено, що «до Зарічного районного суду м. Суми зі скаргою звернувся ОСОБА_1 на бездіяльність Сумської обласної прокуратури щодо невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі ЄРДР), яку підтримав та мотивував тим, що 26 січня 2022 року він звернувся до органів прокуратури з заявою про вчинений на його думку передбачений ч. 4 ст. 382 КК України злочин, слідчим ДБР, пов'язаний з невиконанням рішення Конституційного Суду України від 24 квітня 2018 року № 3-р/2018, зумовлений дорученням на проведення слідчих дій Департаменту виконання покарань в кримінальному провадженні № 42021200000000192, відкритого за зверненням заявника». У задоволенні скарги на бездіяльність щодо невнесення відомостей до ЄРДР відмовлено [16].

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 04.02.2022 у справі № 591/447/22 (реєстраційний номер рішення: 102956195) встановлено, що «до Зарічного районного суду м. Суми зі скаргою звернувся ОСОБА_1 на бездіяльність Сумської обласної прокуратури щодо невнесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі ЄРДР), яку він мотивував тим, що 19 січня 2022 року

заявник звернувся до органів прокуратури з заявою про вчинений на його думку передбачений ч. 4 ст. 382 КК України злочин, службовою особою Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги (далі Центр) та слідчим ДБР, пов'язаний з невиконанням рішення Конституційного Суду України від 30 вересня 2009 року № 23-рп/2009, зумовлений припиненням доручення захисника в кримінальному провадженні № 42021202520000092, відкритого за зверненням заявника». У задоволенні скарги на бездіяльність щодо невнесення відомостей до ЄРДР відмовлено [17].

Ухвалою Личківського районного суду м. Львів від 03.12.2021 у справі № 463/13321/21 (реєстраційний номер рішення: 101589765) встановлено, що «до Генерального прокурора з заявою про вчинення кримінального правопорушення від 28.10.2021 року, яку в подальшому скеровано до розгляду Територіальному управлінню Державного бюро розслідування, розташованого у м. Львів, відповідно до якої просив внести відомості до ЄРДР за ст. 382 КК України відносно суддів Львівського апеляційного суду ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, які зловживаючи посадовим становищем, всупереч інтересам служби при розгляді його апеляційної скарги шляхом умисного невиконання: Рішень Конституційного суду України № 6-зп від 25.11.1997 року, № 9-зп від 25.12.1997 року, № 15-рп/2002 від 09.07.2002 року та ухвали Львівського апеляційного суду від 17.02.2021 року по справі № 454/3511/13-к, прийняли на думку скаржника незаконну постанову від 27.07.2021 року по справі № 454/3511/13-к, в результаті чого незаконно позбавили його доступу до правосуддя та порушили його права гарантовані ст. 40, 55, 56 Конституції України». У задоволенні скарги на бездіяльність щодо невнесення відомостей до ЄРДР відмовлено [18].

Ухвалою Галицького районного суду м. Львів від 14.11.2017 у справі № 461/7563/17 (реєстраційний номер рішення: 70374886) встановлено, що «23 жовтня 2017 року ОСОБА_2 звернувся до прокурора Львівської області із заявою про кримінальне правопорушення в порядку ст. 2, ч. 2 ст. 55, ч.ч. 1–4 ст. 214 КПК України, яка одночасно є скаргою про порушення Конвенційних прав в порядку ст. 13 Конвенції з захисту прав людини та її основоположних свобод, в якій вимагав: внести в ЄРДР відомості цієї заяви, а саме: а) про умисне невиконання Рішення Конституційного Суду України та умисне недодержання викладених у такому висновків з кваліфікацією за ч. 4 ст. 382 КК України; б) обмеження низки його прав, гарантованих Законами і Конституцією України, вчинених організованою групою осіб з кваліфікацією за ч. 3 ст. 161 КК України. Внести в ЄРДР відомості скарги про порушення ст. 1 Протоколу 12 Конвенції. Запобігти підготовлюваним злочинам, спрямованим на знищення правового поля і хаос». У задоволенні скарги на бездіяльність щодо невнесення відомостей до ЄРДР відмовлено [19].

Ухвалою Зарічного районного суду м. Суми від 22.11.2016 у справі № 591/6072/16-к (реєстраційний номер рішення: 62856436) встановлено, що «07 листопада 2016 року ОСОБА_1 звернувся до прокуратури Сумської області із заявою № 337 (додаток 1), в якій повідомив про явні на його думку ознаки кримінальних злочинів, передбачених ст. 375 КК України (постановлення суддею (суддями) завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови) в поєднанні зі ст. 366 КК України (службове підроблення), ст. 364 КК України (зловживання службовим становищем), та ст. 382 КК України умисне невиконання рішення Конституційного суду України, вчинені, як він вважає суддями двох інстанцій при розгляді і ухваленні рішень у справі № 580/175/16 за його позовом до приватного нотаріуса Лебединського нотаріального округу ОСОБА_2 про визнання дій протиправними, зобов'язання вчинити дії та стягнення моральної шкоди». У задоволенні скарги на бездіяльність щодо невнесення відомостей до ЄРДР відмовлено [20].

Висновки. У результаті проведеного аналізу ЄДРСР з практики притягнення до відповідальності осіб за невиконання рішень КСУ слід визначити, що при поєднанні всіх комбінацій запитів у контекстному пошуку у ЄДРСР загалом можна отримати 12 релевантних судових рішень, які й відображають реальний стан застосування юридичної відповідальності за невиконання рішень КСУ.

Склалася усталена практика відмови суддями у задоволенні скарги на бездіяльність слідчого із невнесення інформації про вчинене кримінальне правопорушення до ЄРДР за заявою особи.

Існує лише одне кримінальне провадження, за яким здійснювалося досудове розслідування за ознаками кримінального правопорушення (злочину), передбаченого частиною 4 статті 382 КК України.

Список використаних джерел

1. Про Конституційний Суд України: Закон України від 16 жовтня 1996 року № 422/96-ВР. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/422/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Постанова Конституційного Суду України про Регламент Конституційного Суду України: Постанова, Регламент, Форма типового документа від 22.02.2018. № 1-пс/2018. *Офіційний вісник України*. 2018. № 21, стор. 35, стаття 696.
3. Лещух А. Р. Конституційна процесуальна відповідальність: ознаки та необхідність за провадження у правову систему України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2017. Випуск 1. С. 39–49.
4. Кресіна І. О. Інститут імпідменту: порівняльний політико-правовий аналіз. Київ: Юридична думка. 2004. 176 с.
5. Батанова Н. М. Конституційно-правова відповідальність як вид конституційно-правових відносин. *Часопис Київського університету права*. 2009. № 2. С. 60–66.

6. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III. *Офіційний вісник України*. 2001. № 21. Ст. 920.
7. Ухвала Кам'янка-Бузького районного суду Львівської області від 11.12.2017 у справі № 446/1989/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/70850115> (дата звернення: 23.10.2022).
8. Ухвала Сихівського районного суду м. Львова від 27.11.2017 у справі № 464/7512/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/70652105> (дата звернення: 23.10.2022).
9. Допомога при роботі з Єдиним державним реєстром судових рішень. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Help>
10. Ухвала Богуславського районного суду Київської області від 31.08.2020 у справі № 358/994/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91264942> (дата звернення: 23.10.2022).
11. Ухвала Богуславського районного суду Київської області від 22.01.2021 у справі № 358/994/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94330245> (дата звернення: 23.10.2022).
12. Ухвала Богуславського районного суду Київської області від 26.11.2021 у справі № 358/994/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101398472> (дата звернення: 23.10.2022).
13. Ухвала Богуславського районного суду Київської області від 27.05.2022 у справі № 358/994/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104498714> (дата звернення: 23.10.2022).
14. Ухвала Вищого антикорупційного суду від 18.02.2021 у справі № 991/945/21. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94995479> (дата звернення: 23.10.2022).
15. Ухвала Залізничного районного суду м. Львова від 14.12.2017 у справі № 462/5617/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/71086806> (дата звернення: 23.10.2022).
16. Ухвала Вищого антикорупційного суду від 31.05.2022 у справі № 591/712/22. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104549657> (дата звернення: 23.10.2022).
17. Ухвала Вищого антикорупційного суду від 04.02.2022 у справі № 591/447/22. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/102956195> (дата звернення: 23.10.2022).
18. Ухвала Личківського районного суду м. Львова від 03.12.2021 у справі № 463/13321/21. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101589765> (дата звернення: 23.10.2022).
19. Ухвала Галицького районного суду м. Львова від 14.11.2017 у справі № 461/7563/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/70374886> (дата звернення: 23.10.2022).
20. Ухвала Зарічного районного суду м. Суми від 22.11.2016 у справі № 591/6072/16-к. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/62856436> (дата звернення: 23.10.2022).

References

1. Pro Konstytutsiinyi Sud Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16 zhovtnia 1996 roku № 422/96-VR. *Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/422/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Postanova Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy pro Rehlament Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy: Postanova, Rehlament, Forma typovoho dokumenta vid 22.02.2018. № 1-ps/2018. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. 2018. № 21, stor. 35, stattia 696.
3. Leshchukh A. (2017). Konstytutsiina protsesualna vidpovidalnist: oznaky ta neobkhidnist zaprovadzhennia u pravovu systemu Ukrainy. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav*. 2017. Vypusk 1, 39–49.
4. Kresina I. (2004). Instytut impichmentu: porivnialnyi polityko-pravovy analiz. Kyiv. Yurydychna dumka, 2004, 176.
5. Batanova N. (2009). Konstytutsiino-pravova vidpovidalnist yak vyd konstytutsiino-pravovykh vidnosyn. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*. 2009, № 2, 60–66.
6. Kryminalnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05 kvitnia 2001 r. № 2341-III. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. 2001. № 21. St. 920.
7. Ukhvala Kamianka-Buzkoho raionnoho sudu Lvivskoi oblasti vid 11.12.2017 u spravi № 446/1989/17. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/70850115>
8. Ukhvala Sykhivskoho raionnoho sudu m. Lvova vid 27.11.2017 u spravi № 464/7512/17. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/70652105>
9. Dopomoha pry roboti z Yedynym derzhavnym reiestrom sudovykh rishen. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Help>
10. Ukhvala Bohuslavskoho raionnoho sudu Kyivskoi oblasti vid 31.08.2020 u spravi № 358/994/20. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91264942>
11. Ukhvala Bohuslavskoho raionnoho sudu Kyivskoi oblasti vid 22.01.2021 u spravi № 358/994/20. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94330245>
12. Ukhvala Bohuslavskoho raionnoho sudu Kyivskoi oblasti vid 26.11.2021 u spravi № 358/994/20. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101398472>
13. Ukhvala Bohuslavskoho raionnoho sudu Kyivskoi oblasti vid 27.05.2022 u spravi № 358/994/20. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104498714>
14. Ukhvala Vyshchoho antykoruptsiinoho sudu vid 18.02.2021 u spravi № 991/945/21. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94995479>
15. Ukhvala Zaliznychnoho raionnoho sudu m. Lvova vid 14.12.2017 u spravi № 462/5617/17. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/71086806>
16. Ukhvala Vyshchoho antykoruptsiinoho sudu vid 31.05.2022 u spravi № 591/712/22. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/104549657>
17. Ukhvala Vyshchoho antykoruptsiinoho sudu vid 04.02.2022 u spravi № 591/447/22. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/102956195>
18. Ukhvala Lychkivskoho raionnoho sudu m. Lvova vid 03.12.2021 u spravi № 463/13321/21. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101589765>

19. Ukhvala Halytskoho raionnoho sudu m. Lvova vid 14.11.2017 u spravi № 461/7563/17. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/70374886>
20. Ukhvala Zarichnoho raionnoho sudu m. Sumy vid 22.11.2016 u spravi № 591/6072/16-k. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/62856436>

Dmytro Voronov. Analysis of court practice in the context of holding responsibility for non-enforcement of decisions of the Constitutional Court of Ukraine

The article is devoted to the study of judicial practice in the field of prosecution for non-implementation of decisions of the Constitutional Court of Ukraine with the aim of establishing the state of implementation of the decisions of the Constitutional Court of Ukraine.

The key element of the mechanism of execution of decisions of the Constitutional Court of Ukraine is control over their implementation. However, any norms regulating the procedure for the execution of the decisions of the Constitutional Court of Ukraine and the control over their execution are stillborn without establishing responsibility for non-fulfillment of the specified prescriptions.

It is noted that responsibility for failure to comply with decisions of the Constitutional Court of Ukraine is provided for in part 4 of Article 382 of the Criminal Code of Ukraine – for intentional failure by an official to comply with a decision of a body of constitutional jurisdiction. However, the doctrinal sources do not contain a detailed analysis of judicial practice regarding the prosecution of persons on the specified basis, which does not provide an opportunity to determine the real state of implementation of the decisions of the Constitutional Court of Ukraine.

Based on the results of the analysis of the judicial practice, it was concluded that there is only one criminal proceeding, which was the subject of a pre-trial investigation on the grounds of a criminal offense (crime), provided for in part 4 of Article 382 of the Criminal Code of Ukraine.

It was determined that there is a well-established practice of judges refusing to satisfy a complaint about the investigator's inactivity due to failure to submit information about a committed criminal offense to the Unified State Register of Court Decisions at the request of a person.

Keywords: *decisions of the Constitutional Court of Ukraine, implementation of decisions of the Constitutional Court of Ukraine, criminal liability, non-implementation of decisions of the Constitutional Court of Ukraine, analysis of court practice, Unified State Register of Court Decisions.*